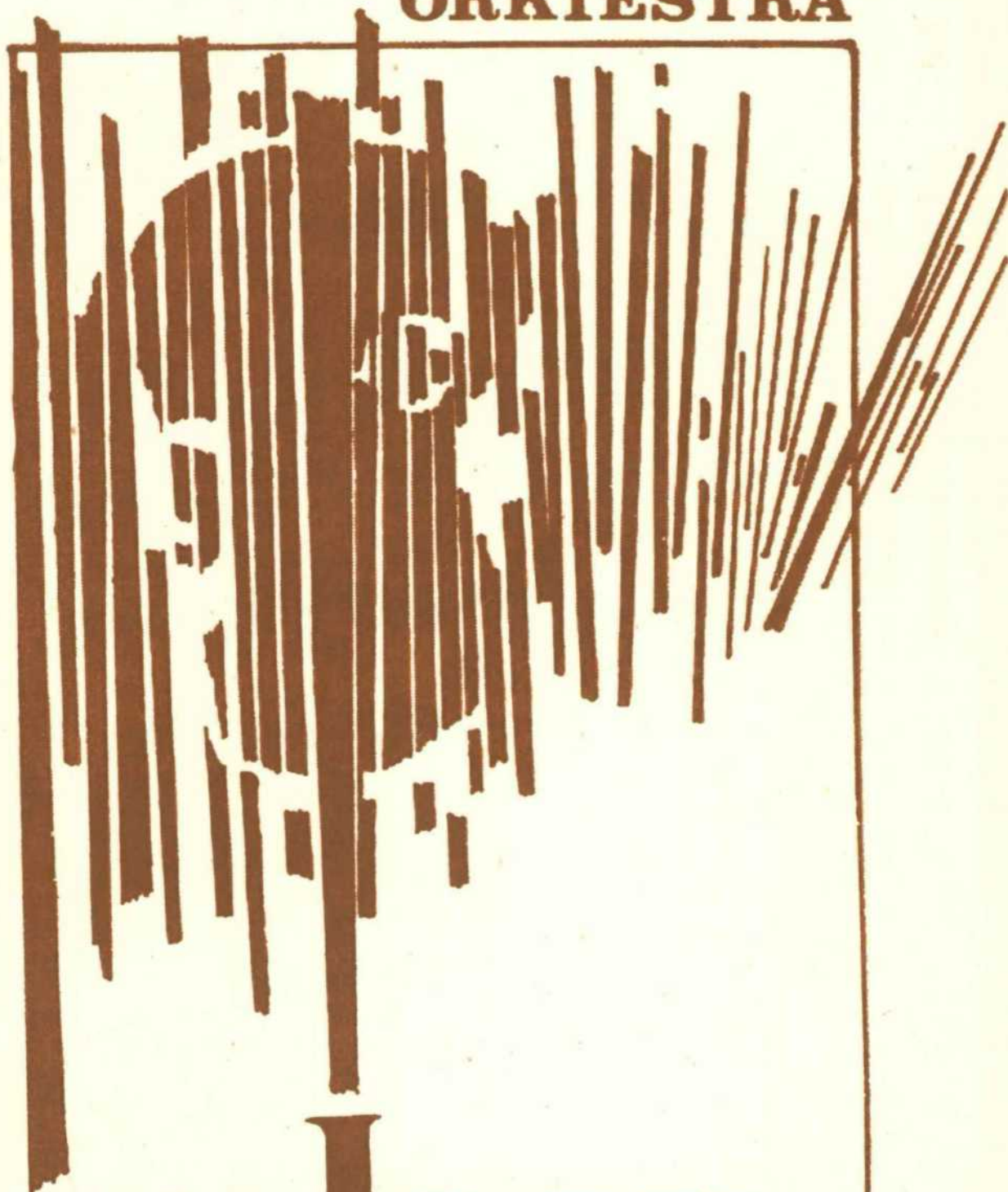

**GORZOWSKA
ORKIESTRA**

odeon

GORZÓW WLKP.

ORKIESTRA
„ODEON”

1973

1978

GORZÓW WIELKOPOLSKI

Projekt okładki
BOLESŁAW KOWALSKI

Zdjęcia
JERZY SZALBIERZ

Redakcja
RYSZARD TALASKA

W życiu Gorzowa muzyka zawsze odgrywała rolę szczególną. I to bynajmniej nie dlatego, żeby miasto miało w niej jakieś szczególne osiągnięcia, lecz raczej stąd, że mimo znacznego zapotrzebowania publicznego, nigdy nie posiadało własnej, artystycznej instytucji muzycznej. Ogniska i szkoła muzyczna stopnia podstawowego kształciły potencjalnych melomanów, rozbudzały potrzeby i zainteresowania, a możliwości zaspokojenia tych upodobań wciąż były niewielkie. W rozmaity sposób usiłowano zapobiec temu osobliwemu dysonansowi: sprowadzano orkiestry symfoniczne z innych ośrodków, przy muzealnym kominku odbywały się kameralne koncerty, w ramach Konfrontacji występowały renomowane chóry. Prawda, że dzięki temu wzbogacało się wydatnie życie artystyczne miasta. Ale prawdą jest również, że rozwiązania owe nigdy w pełni nie satysfakcjonowały gorzowskich melomanów.

Myśl powołania własnego zespołu drzemała w naszym środowisku od dawna. Często nawet nabierała zupełnie realnych kształtów. Był bowiem czas, kiedy Gorzów posiadał Miejską Orkiestrę Symfoniczną, którą kierował Józef Roesler. Rozpoczęła ona działalność, jako jedna z pierwszych instytucji artystycznych powojennego Gorzowa, już w grudniu 1945 roku. Nie był to jednak okres sposobny rozwojowi kultury w kraju wycieńczonym światowym kataklizmem. Był czas — w połowie lat pięćdziesiątych — kiedy Gorzowianie wystawiali „Krakowiaków i Górali” Krupińskiego. Trzeba wielkiej odwagi, by pokusić się o przygotowanie tak trudnego utworu i olbrzymiej pracy, by skromnymi siłami miejscowych muzyków, nauczycieli i uczniów stworzyć widowisko, które u publiczności odniosło duży sukces. Ale wytrwałości, ambicji i odwagi nigdy nie

brakowało naszym działaczom. Mimo sukcesów, które nie wykraczały jednak poza ramy epizodów i mimo — znacznie powszechniejszych — porażek, nigdy też nie wyzbyli się chęci zorganizowania własnego, ambitnego zespołu muzycznego.

Tylekroć wcześniej potwierdzane muzyczne aspiracje Gorzowa — ambicje sięgające znacznie dalej niż tylko importowanie, znakomitych skądinąd, zespołów z innych ośrodków — urzeczywistniać się poczęły dopiero w połowie lat siedemdziesiątych. Był to okres największej aktywności Gorzowskiego Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego: czas gorączkowych poszukiwań nowych formuł gorzowskiej kultury, czas nadrabiania zaległości, czas inkubacji ważnych przedsięwzięć artystycznych. W owym niezapomnianym, często dramatycznym klimacie dojrzała idea powołania orkiestry odeonowej. Jej promotorem był Franciszek Czarnecki, który — nie bacząc na trudności — zdołał zaangażować w sprawę grupę działaczy GTSK, zyskać przychylność władz miejskich, a nade wszystko, zdołał

skupić grono entuzjastów, którzy bezinteresownie — i, dodajmy szczerze, z dość mglistymi widokami na przyszłość, bo wtedy również sceptyków nie brakowało — zgodzili się rozpocząć próby.

Spotkali się w pierwszym dniu kwietnia 1973 r. Dla przesądnych taka data nie wróży nic dobrego i niezbyt pasowała do najpoważniejszego, jak się później miało okazać, muzycznego przedsięwzięcia Gorzowa. Kiedy jednak w październiku tegoż roku orkiestra dała swój pierwszy koncert, inaugurując nowy rok kulturalny i sezon artystyczny, nie było wątpliwości, że mamy do czynienia ze zjawiskiem ambitnym, wartym pielęgnacji i nakładów. Że nie jest to, jak wiele wcześniejszych, twór efemeryczny. Spotężniało tedy przekonanie, że miasto stać na dojrzały artystycznie zespół. Narodziny orkiestry stały się faktem, co nie znaczy, rzecz jasna, iż przysły wszystkie kłopoty i trudności. Tych nigdy nie brakowało. Ale „Odeon” zaasymilowany został przez gorzowską kulturę, stał się jej organicznym elementem, a jego rozwój przebiegał odtąd o wiele spokojniej. Stopniowo stabilizowała się sytuacja finansowa i organizacyjna, zespół dorósł, nawiązywał kontakty z muzykami innych ośrodków i coraz częściej występował publicznie.

We wrześniu 1974 r. kierownictwo objął Szczepan Kaszyński. Franciszek Czarnecki — twórca orkiestry i jej pierwszy kierownik — odchodząc na emeryturę, przekazał batutę młodszemu koledze, lecz emocjonalnie nigdy nie przestał być zaangażowany w sprawy „Odeonu”. Do dziś zresztą w jego rękach spoczywa opracowanie muzyczne większości wykonywanych utworów. Zmienił się również mecenas orkiestry: z końcem 1975 r. patronat przejmuje Gorzowski Oddział Lubuskiego Towarzystwa Muzycznego im. H. Wieniawskiego, a od 1977 r. — po usamodzielnieniu się oddziału — Gorzowskie Towarzystwo Muzyczne. Bazą kadrową pozostaje Szkoła Muzyczna, z której przede wszystkim (choć nie wyłącznie) rekrutują się członkowie „Odeonu” i która w animacji miejscowego życia muzycznego wyraźnie przoduje. Jest to o tyle ważne, że status orkie-

stry — jakkolwiek znacznie solidniejszy niż na początku — nadal jest dość enigmatyczny i nie może w pełni satysfakcjonować. „Odeon” nie posiada oficjalnych uprawnień zespołu zawodowego ani licencji artystycznej. Wszystko wskazuje jednak, że obydwa przywileje staną się tylko kwestią czasu. Szczególną szansę po temu stwarza powołanie w Gorzowie Szkoły Muzycznej II stopnia. Orkiestra zyska zapewne nowych członków, a miasto stanie się atrakcyjniejsze dla absolwentów uczelni muzycznych, kiedy będą oni widzieć, obok pracy pedagogicznej, także możliwość realizacji swych ambicji artystycznych. Ta symbioza, jak wykazała praktyka, jest tyleż konieczna, co i naturalna.

Ale to, co w ewolucji „Odeonu” było i jest najistotniejsze wiąże się z jego poziomem artystycznym. Na pulpitych orkiestry pojawiają się partytuły coraz bardziej zawite. Do wykonywanego przez nią programu

coraz częściej wkraczają wielcy mistrzowie polskiej i światowej sztuki. „Odeon” — nadal wierny swej pierwotnej koncepcji — prezentuje obok muzyki popularnej i rozrywkowej, także małe formy symfoniczne. Taki profil jest następstwem umiejętnego wyważenia między społecznym zapotrzebowaniem szerokiego ogółu a możliwościami wykonawczymi, między ambicjami artystycznymi a szansami na ich niebanalną realizację. Ze orkiestrze udało się wybornie pogodzić obydwie sprawy — o tym świadczą i pełne sale na jej koncertach, i to, że występują z nią chętnie również soliści znakomitych instytucji muzycznych: Teatru Muzycznego i Opery im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu.

Dzięki „Odeonowi”, który wkroczył w drugie pięćdziesiąt lat działalności, zapełnia się powoli jeszcze jedna biała plama na muzycznej mapie Polski. To, co już osiągnął, dowodzi dużych możliwości. Etap, jaki orkiestra ma za sobą jest realizacją pewnych ambicji muzyków i pewnych aspiracji miasta. Ale nie jest ich zaspokojeniem. Nie ma bowiem takiego dzieła, które nie mogłoby być lepsze i nie ma takiego wykonania, którego nie można byłoby wykonać lepiej. „Odeon” ma pełną świadomość tego faktu — to zaś stanowi najlepszą rękojmię jego dalszej ewolucji twórczej.

BOGDAN J. KUNICKI

Członkowie Orkiestry ODEON występujący w latach
1973-1978

Kierownik artystyczny — FRANCISZEK CZARNECKI

SKRZYPCE

Aleksandra Kina
— koncertmistrz
Mieczysław Zieliński
— koncertmistrz

Wiesława Borowiec
Anna Budziszewska
Miroslaw Budzko
Elżbieta Dombek
Elżbieta Figiel
Izabela Grześ
Jan Jakuć
Maria Jakuć
Alina Kaczmarek
Szczepan Kaszyński
Jolanta Kołodzińska
Artur Kosowski
Ewa Lisowska
Andrzej Maculewicz
Hanna Marczak
Krzysztof Mastyk
Beata Moch
Krystyna Nowik
Teresa Pauszek
Alicja Ryngwelska
Witold Sas
Andrzej Sierpiński
Grażyna Siewruk
Małgorzata Strzesak
Wojciech Suhecki
Maria Sujak
Roman Wojciechowski
Jolanta Wojtyśiak
Joachim Wróbel
ALTOWKI
Piotr Wysocki
WIOLONCZELE
Eliasz Rodoks
Andrzej Ryngwelski
Jarosław Sochacki
Waldemar Świątkiewicz

KONTRABASY

Bogdan Grzelak
Zdzisław Mielcarek
Wiesława Morawska

FLET

Rajmund Głowacki
Marek Stachurski
Bogumiła Wiśniewska

OBOJ

Mieczysław Nowak
KLARNETY

Zenon Adamkiewicz
Rajmund Głowacki
Czesław Niepla
Eugeniusz Wasielewski

FAGOT

Mariusz Ochmański

WALTORNIE

Edmund Gaj
Jerzy Sorbal

TRĄBKI

Józef Januszkiewicz
Włodzimierz Kozłowski

PUZONY

Bolesław Matecki
Karol Rutkowski

TUBA

Zenon Ciesielski

PERKUSJA

Tadeusz Fiszer

Jerzy Pilc

DZWONKI

Jacek Czarnecki

Stanisław Wicik

FORTEPIAN

Jadwiga Wieliczko

AKORDEONY

Teresa Karaś

Józef Szczerbaty

GITARY

Jerzy Ciepela

Jerzy Dacko

Arkadiusz Golonko

Obecny skład orkiestry ODEON

Kierownik artystyczny — SZCZEPAN KASZYŃSKI

I SKRZYPCE

Aleksandra Kina
— koncertmistrz
Wiesława Borowiec
Miroslaw Budzko
Alina Chmielewska
Maria Jakuć
Artur Kosowski
Alicja Ryngwelska
Grażyna Siewruk
Małgorzata Strzesak
Wojciech Suhecki
Maria Sujak
Hanna Winnicka

II SKRZYPCE

Izabela Grześ
Ewa Lisowska
Andrzej Maculewicz
Beata Moch
Elżbieta Nazar
Krystyna Nowik
Aneta Popławska
Joachim Wróbel

ALTOWKI

Robert Czarnecki
Katarzyna Pałasiak
Joanna Piotrowska
Piotr Wysocki

WIOLONCZELE

Małgorzata Biernacka
Barbara Omeljan
Andrzej Ryngwelski
Waldemar Świątkiewicz

KONTRABASY

Zdzisław Mielcarek
Wiesława Morawska

FLET

Rajmund Głowacki
Marek Stachurski

OBOJ

Mieczysław Nowak

KLARNETY

Zenon Adamkiewicz
Czesław Niepla

FAGOT

Mariusz Ochmański

WALTORNIE

Edmund Gaj
Jerzy Sorbal

TRĄBKI

Józef Januszkiewicz
Włodzimierz Kozłowski

PUZONY

Bolesław Matecki
Karol Rutkowski

TUBA

Zenon Ciesielski

PERKUSJA

Jerzy Pilc

FORTEPIAN

Jadwiga Wieliczko

AKORDEON

Teresa Karaś

GITARA

Jerzy Ciepela
Inspektor Orkiestry
Aleksandra Kina

* Członkowie orkiestry, których nazwiska wydrukowano grubą czcionką wchodził w skład pierwszego zespołu

Utwory z repertuaru ODEONU

Arie i duety operowe i operetkowe

J.S. Bach	Koncert fortepianowy f-moll
K. Bella	Wesela uwertura
Ch. Berlioz	Koncert skrzypcowy Nr IX a-moll cz. I
O. Bizet	Antrak z IV aktu opery „Carmen”
L. Boccherini	Koncert gitarowy
F. Chopin	Polonez A-dur
N. Czajkin	Koncert akordeonowy
F. Czarniecki	opracowanie Wzanka melodii radzieckich
N. Dostal	Extrablätter — włączanka melodii operetkowych
I. Dunajewski	Walc z filmu „Kubańscy kozacy”
A. Dvorzak	Taniec słowiański e-moll
J. Friedman	Rapsodia słowiańska Nr 2 na fortepian i orkiestrę
P. Frossini	Rapsodia Nr 2 na akordeon i orkiestrę
J. Fučík	Uwertura koncertowa „Marinarella”
T. Gilbert	„Pieśń złotej Irabki”
E. Grieg	Sulla „Peer Gynt”
K. Heiser	Ballada na puzon i orkiestrę
A. Henzel	Concertino na 2 walornie i orkiestrę
F. Hippmann	„Szczęście rosyjskie”
U. Jurgens	„Merci cher!”
E. Kalman	„Hrabina Marica” — włączanka melodii operetkowych
T. Kieselweiller	Polonez
F. Lehár	„Wesela wdówka” — włączanka melodii operetkowych

Melodie popularne i rozrywkowe

S. Moniuszko	„Bajka” — uwertura koncertowa
S. Moniuszko	Fantazja z opery „Halka”
S. Moniuszko	Mazur z opery „Straszny dwór”
S. Moniuszko	Tańce góralskie z opery „Halka”
V. Monti	Czardasz
W.A. Mozart	Uwertura do opery „Wesele Figara”
M. Ravel	„Bolero”
A. Rubinstein	„Romans”
J. Strauss	„Życie artysty”
J. Strauss	„Opowieści lasku wiedeńskiego”
F. Suppe	„Chłop i poeta” — uwertura koncertowa
H. Wieniawski	Koncert skrzypcowy Nr 2 d-moll cz. I
G. Winkler	„Serenada neapolitańska

DZIAŁALNOŚĆ KONCERTOWA ORKIESTRY „ODEON”

Data	Tytuł koncertu	Miejscowość — sala	Ilość słuchaczy
15.10.1973	Koncert inauguracyjny Orkiestry ODEON	Sala Teatru — Gorzów	470
30.01.1974	29 rocznica wyzwolenia miasta Gorzowa	Sala Teatru — Gorzów	420
8.03.1974	Koncert z okazji Dnia Kobiet	Hala widowiskowa „Stilon” Gorzów	680
30.04.1974	Akademia 1-majowa	Sala Teatru — Gorzów	470
11.05.1974	Koncert z okazji jubileuszu 25-lecia par małżeńskich	Sala Teatru — Gorzów	390
19.06.1974	Koncert z okazji Dni Gorzowa	Sala Teatru — Gorzów	410
20.06.1974	Powtórzenie koncertu z okazji Dni Gorzowa	Sala Teatru — Gorzów	450
30.01.1975	30-rocznica wyzwolenia miasta Gorzowa	Sala Teatru — Gorzów	400
30.01.1975	Powtórzenie koncertu z okazji 30-rocznicy wyzwolenia miasta Gorzowa	Sala Teatru — Gorzów	360
8.03.1975	Koncert z okazji Dnia Kobiet	Sala ZDK „Chemik” Gorzów	450
9.03.1975	Powtórzenie koncertu z okazji Dnia Kobiet	Sala ZDK „Chemik” Gorzów	420
26.04.1975	Koncert dla Jednostki Wojskowej	Sala Tech. Chemicznego Kostrzyn	540
26.04.1975	Koncert otwarty dla miasta	Sala Tech. Chemicznego Kostrzyn	320
27.04.1975	Koncert z okazji 1-Maja	Sala Teatru — Gorzów	390
17.05.1975	Koncert otwarty dla miasta	Sala DK — Sulęcín	290
17.05.1975	Powtórzenie koncertu	Sala DK — Sulęcín	300
11.10.1975	Inauguracja Roku Kulturalno-Oświatowego	Sala Teatru — Gorzów	390
2.12.1975	Koncert dla miasta	Sala ZDK „Chemik” — Gorzów	320
10.12.1975	Koncert dla delegatów zagranicznych na VII Zjazd PZPR	Sala ZDK „Chemik” — Gorzów	400
30.01.1976	Koncert z okazji 31-rocznicy wyzwolenia miasta Gorzowa	Sala Teatru — Gorzów	450
7.02.1976	Koncert z okazji 31-rocznicy wyzwolenia miasta Myślibórz	Sala Ośrodka Kult. Myślibórz	300
22.02.1976	Koncert dedykowany pionierom miasta Gorzowa	Sala ZDK „Chemik” — Gorzów	350
22.02.1976	Koncert dla załogi „Stilon”	Sala ZDK „Chemik” — Gorzów	360
9.05.1976	Koncert dla kombatantów w rocznicę zwycięstwa nad faszyzmem	Sala ZDK „Chemik” — Gorzów	300
22.04.1976	Uroczystość środowiskowa	Sala DK — Słubice	530
26.05.1976	X Gorzowskie Konfrontacje Kulturalne	Sala ZDK „Chemik” — Gorzów	400
1.06.1976	Powtórzenie koncertu	Sala ZDK „Chemik” — Gorzów	350
30.09.1976	Jesień nad Obrą	Sala DK — Międzyrzecz	430
4.10.1976	Inauguracja Roku Kulturalno-Oświatowego	Sala Teatru — Gorzów	470
15.10.1976	Koncert z okazji Dnia Nauczyciela	Sala ZDK „Bomet” — Barlinek	550
12.11.1976	Koncert dla załogi „Stilon”	Sala ZDK „Chemik” — Gorzów	290
29.01.1977	Koncert z okazji 32-rocznicy wyzwolenia Gorzowa	Sala Teatru — Gorzów	320
8.03.1977	Koncert z okazji Dnia Kobiet	Sala ZDK „Chemik” — Gorzów	380
20.03.1977	Koncert laureatów piosenki radzieckiej	Sala ZDK „Chemik” — Gorzów	400
15.05.1977	Koncert z okazji Dnia Służby Zdrowia	Sala Kina „Kopernik” — Gorzów	420
24.05.1977	XI Gorzowskie Konfrontacje Kulturalne	Sala ZDK „Chemik” — Gorzów	380
4.06.1977	Otwarcie Domu Kultury	Sala DK — Przyłoczná	450
24.09.1977	Olimpiada Wiedzy o Związku Radzieckim	Sala ZDK „Chemik” — Gorzów	350
30.09.1977	Dni Gorzowa w Okręgu Frankfurt	Dom Kultury — Eberswalde	540
21.10.1977	25-lecie „Biowetu”	Sala ZDK „Chemik” — Gorzów	290
15.12.1977	Koncert dla WRZZ — Przewodzącym Robotnikom	Sala Teatru — Gorzów	490
30.01.1978	Koncert Noworoczny	Sala Teatru — Gorzów	450
20.03.1978	Koncert pt. „Powitanie Wiosny”	Sala Teatru — Gorzów	440
20.03.1978	Powtórzenie koncertu	Sala Teatru — Gorzów	320
29.04.1978	Koncert z okazji 1-Maja	Sala Zesp. Szkół Chem. Kostrzyn	380
6.05.1978	Koncert z okazji Dnia Chemika	Amfiteatr — Kostrzyn	550
16.05.1978	XII Gorzowskie Konfrontacje Kulturalne	Kino „Kopernik” — Gorzów	400
30.09.1978	Inauguracja Roku Kulturalnego i sezonu artystycznego	Sala Domu Kultury — Recz	150
10.10.1978	35-rocznica Powstania Ludowego Wojska Polskiego	Sala DK	500
11.10.1978	35-rocznica Powstania Ludowego Wojska Polskiego	Sala DK — Międzyrzecz	400
28.12.1978	Koncert okolicznościowy	Sala kina — Międzychód	
29.01.1979	Koncert z okazji 34-rocznicy wyzwolenia Gorzowa	Sala Teatru — Gorzów	520
3.02.1979	Koncert z okazji 34-rocznicy wyzwolenia Dębna	Sala DK — Dębno	400

Z ODEONEM gościnnie występowali

Jan Adamczyk — tenor — Teatr Muzyczny w Poznaniu
Maria Antczak — śpiew — Estrada Poznańska
Henryk Barczak — trąbka — Państwowa Filharmonia w Poznaniu
Edwin Borkowski — tenor — Państwowa Opera w Poznaniu
Aleksander Burand — tenor — Państwowa Opera w Poznaniu
Katarzyna Góralczyk — sopran — Teatr Muzyczny w Poznaniu
Janina Guliner — sopran — Teatr Muzyczny w Poznaniu
Anna Kareńska — śpiew — Estrada Poznańska
Andrzej Kiesewetter — bas — Państwowa Opera w Poznaniu
Stefania Kondella — sopran — Państwowa Opera w Poznaniu
Edward Kowalczyk — gitara klasyczna — PWSM Łódź
Stanisław Morawski — akordeon — PWSM Poznań
Krzyszyna Pakulska — sopran koloraturowy — Państwowa Opera
w Poznaniu
Jarosław Stempowski — tenor — Teatr Muzyczny w Poznaniu
Eligiusz Sowa — tenor — Gorzów Wlkp.
Elżbieta Wałaszczuk — śpiew — Gorzów Wlkp.
Wanda Witowicz — konferansjer — Teatr Nowy w Poznaniu
Tadeusz Wojtych — konferansjer — Teatr Muzyczny w Poznaniu
Marian Walczak — konferansjer — Państwowa Opera w Poznaniu
Mikołaj Miller — konferansjer — Teatr im. J. Osterwy w Gorzowie

